

Inleiding

Beenmergpunctie

Binnenkort heeft u een afspraak voor een beenmergpunctie en/of botbiopsie. De arts neemt beenmerg af en een stukje bot weg.

Hier krijgt u meer informatie over dit onderzoek.

Uw voorbereiding

Bereid u voor en houd u aan de onderstaande instructies.

Algemeen

Voor het onderzoek wordt u plaatselijk verdoofd. Dat betekent dat de huid wordt verdoofd. Het botvlies kan niet worden verdoofd. Daarom kunt u wel pijn voelen wanneer de naald in het bot komt. Hoeveel pijn het doet verschilt per persoon. De meeste mensen ervaren het onderzoek als vervelend, maar vinden het goed te verdragen.

Heeft u een allergie?

Wanneer u een allergie heeft moet u dit zo vroeg mogelijk aan uw behandelend arts doorgeven.

Neem voor uw ziekenhuisbezoek het volgende mee:

- De pas van uw ziektekostenverzekering
- Een geldig legitimatiebewijs (identiteitskaart, rijbewijs, paspoort)
- Een lijstje met de medicijnen die u gebruikt. Dit wordt ook wel een AMO (Actueel Medicatie Overzicht) genoemd

Gebruikt u bloedverdunners?

Geef bij uw arts aan dat u bloedverdunners gebruikt.

Eten en drinken

Voor en na het onderzoek mag u eten en drinken zoals u gewend bent.

Draag geen strakke, knellende kleding

Het is prettig om gemakkelijk zittende kleding te dragen.

Het onderzoek

Hoe uw onderzoek in zijn werk gaat.

Beenmergonderzoek

Video voice-over

Om een diagnose te stellen of om het resultaat van een behandeling te kunnen beoordelen, is het soms nodig dat we uw beenmerg onderzoeken. Beenmerg zit

in het binnenste van onze botten en is een sponsachtige, rode substantie.

Bij een beenmergonderzoek wordt er een klein beetje merg uit uw bot gehaald om verder te onderzoeken. Een beenmergonderzoek wordt vaak gedaan in het bekken en bij uitzondering in het borstbeen.

Tijdens het onderzoek ligt u op zij met uw knieën opgetrokken en uw rug gebogen. Uw neus wijst richting de knieën. Als het beenmergonderzoek via uw borstbeen wordt gedaan, ligt u op uw rug.

De plek van de punctie wordt schoongemaakt. Vervolgens krijgt u een verdoving. Deze prik kan gevoelig zijn en een branderig gevoel geven.

Daarna prikt de arts met een naald in het bot en zuigt via de naald een aantal keer beenmerg op. Ondanks de verdoving kan dit een pijnlijke scheut veroorzaken. Deze pijn trekt snel weg.

Soms wordt er daarna ook een stukje bot weggenomen. Dit gebeurt via dezelfde naald. Er hoeft dus niet opnieuw geprikt te worden. Het wegnemen van het bot kan als pijnlijk worden ervaren. Dit duurt maar even.

Het weefsel wordt voor verder onderzoek opgestuurd naar het laboratorium.

Nadat de arts de naald verwijderd heeft, is het onderzoek klaar.

Het wondje wordt met een pleister afgedekt.

Verloop onderzoek

De verpleegkundige brengt u naar de kamer waar het onderzoek plaatsvindt. U wordt ontvangen door de verpleegkundige die bij het onderzoek assisteert.

Botbiopsie

Soms wordt er naast het wegnemen van beenmerg ook een stukje bot weggenomen. Dit gebeurt met dezelfde naald. Er hoeft dan niet opnieuw geprikt te worden.

Het onderzoek duurt zo'n 15 minuten

Na het onderzoek

Bekijk hier mogelijke risico's na uw onderzoek of behandeling.

Bloedprikken

Na het onderzoek wordt er nog bloed geprikt. Dit is nodig voor het Laboratorium om het onderzoek van het beenmerg zo volledig mogelijk te beoordelen.

De uitslag

U krijgt een afspraak voor het bespreken van de uitslag. Indien u opgenomen bent op een verpleegafdeling, krijgt u nadien een afspraak of wordt de uitslag tijdens de opname met u besproken.

Nazorg

Na het onderzoek moet u een half uur op uw rug blijven liggen. Dit zorgt ervoor dat het wondje minder bloedt na de ingreep. Houd na de ingreep de huid 24 uur droog.

U mag gewoon alles doen wat u normaal doet, zoals werken. Na het onderzoek kunt u een paar dagen een beurs gevoel hebben.

Een beenmergonderzoek heeft weinig risico's

Een beenmergonderzoek heeft weinig risico's. Door het onderzoek krijgt u een wondje. Dit kan gaan ontsteken of bloeden.

Neem contact op bij:

- Koorts (boven 38 graden)
- Ernstige pijn of pus bij de wond
- Als het wondje niet stopt met bloeden

Weefselonderzoek

Hoe gaat weefselonderzoek in het Laboratorium?

Weefselonderzoek (Histologie)

Video voice-over

Artsen doen hun uiterste best om te onderzoeken wat er precies met u als patiënt aan de hand is en welke behandeling het best bij u past. Dit doen ze niet alleen, maar samen met verschillende specialisten. De pathologen en analisten in het laboratorium vormen een belangrijke groep experts die de arts helpen om tot een diagnose en een goed behandel-plan te komen.

Hoe doen ze dat? Tijdens onderzoeken of operaties kan er lichamelijk weefsel worden afgenomen. Het materiaal wordt, afhankelijk van de situatie, in een potje 'bewaar-vloeistof' of vacuüm geseald naar een pathologie laboratorium gebracht. Na ontvangst in het laboratorium, wordt het materiaal geselecteerd en krijgt het een uniek nummer dat gekoppeld is aan uw naam, zodat het exact te volgen is tijdens het onderzoeksproces.

Na de eerste selectie wordt het materiaal door medewerkers met het blote oog bekeken en beschreven. Vervolgens worden belangrijke onderdelen van het

materiaal in kleine plakjes gesneden en in cassettes geplaatst. Soms zijn er meerdere cassettes nodig om het materiaal in kwijt te kunnen. Dit worden samples genoemd. Het kleinere weefsel kan direct in een cassette gedaan worden.

Alle cassettes gaan vervolgens een machine in, waar het weefsel wordt ontwaterd, ontvet en in paraffine gegoten wordt. Paraffine kennen we allemaal als kaarsvet en omdat paraffine stolt, ontstaan er na deze bewerking harde blokjes met daarin stukjes weefsel van uw lichaam.

Deze massieve blokjes kunnen met behulp van een vlijmscherp mes tot hele dunne plakjes worden gesneden. Deze dunne plakjes, ook wel coupes genoemd, zijn maar een paar micrometer dik en worden op een glasplaatje gelegd.

Hierna worden deze coupes gekleurd in een machine met een HE-kleuring. Dat staat voor Hematoxyline en Eosine. Deze kleuring zorgt ervoor dat afwijkingen op celniveau zichtbaar zijn onder een microscoop. In sommige gevallen zijn er aanvullende kleuringen nodig om specifieke cel-bestanddelen aan te kunnen tonen. Er wordt dan bijvoorbeeld een immunokleuring of een DNA onderzoek gedaan.

In de laatste stap beoordeelt de patholoog alle coupes onder een microscoop. Bij twijfel zal de patholoog overleggen met zijn collega's.

Na het stellen van een diagnose wordt de behandeld arts hierover geïnformeerd. Het onderzoeken van weefsel is een intensief proces. Klein weefselonderzoek duurt 3 tot 5 werkdagen. Voor een grotere inzending duurt dit langer. In geval van spoedsituaties kan het weefselonderzoek in 1 a 2 dagen plaatsvinden.

Afgenomen weefsel wordt in een Laboratorium onderzocht door een patholoog. De patholoog bekijkt het weefsel onder een microscoop en geeft de uitslag door aan uw arts. Bekijk hier hoe het weefselonderzoek verloopt.

Bij weefselonderzoek van beenmerg moet u rekening gehouden met een periode van 10 werkdagen voor het ontvangen van de uitslag.